

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII KADENCJA**

Warszawa, dnia 27 stycznia 2011 r.

Do druku nr 1095

**MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH**
Sekretarz Stanu
Sekretarz do Spraw Europejskich
Mikołaj Dowgielewicz

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Szanowny Panie Marszałku,

W związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 52, poz. 515 z późn. zm.) przekazuję w załączeniu stanowisko Rządu do *Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno – Społecznego i Komitetu Regionów: Program prac Komisji na rok 2011 (COM(2010) 623)*.

Z poważaniem

(-) Mikołaj Dowgielewicz

STANOWISKO RZĄDU

I. METRYKA DOKUMENTU

Tytuł
COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE EUROPEAN PARLIAMENT, THE COUNCIL, THE EUROPEAN ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE AND THE COMMITTEE OF THE REGIONS Commission Work Programme 2011 □ □ □

Data przekazania dokumentu przez Sekretariat Generalny Rady UE	Data przyjęcia stanowiska przez Komitet do Spraw Europejskich
3 listopada 2010 r.	30 listopada 2010 r.

Sygnatury			
Komisja Europejska	COM(2010) 623	Rada UE	15772/10

Instytucja wiodąca
Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Instytucje współpracujące
ministerstwa i urzędy centralne uczestniczące w uzgodnieniach na forum Komitetu do Spraw Europejskich

II. CEL DOKUMENTU

Program prac Komisji na rok 2011 stanowi prezentację zamierzeń Komisji Europejskiej w zakresie działalności legislacyjnej oraz pozalegisłacyjnej na rok 2011.

W *Programie* przedstawiono cele strategiczne na rok 2011, nakreślono również inicjatywy na nadchodzące lata. Ich podjęcie zdeterminuje działania UE na najbliższe dziesięciolecie,

przyczyniając się do realizacji długookresowych strategii. Jednocześnie w zasadniczy sposób wpłynie na realizację priorytetów polskiej Prezydencji.

Prezentując swoje przyszłoroczne zamierzenia Komisja Europejska położyła szczególny nacisk na potrzebę przyspieszenia odbudowy gospodarek krajów członkowskich po kryzysie poprzez stymulację inteligentnego, zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu. KE podkreśliła szczególne znaczenie uzgodnienia nowych ram regulacyjnych dla sektora finansowego UE i wdrożenia Semestru Europejskiego. Kluczowym narzędziem realizacji poszczególnych celów ma być wdrażanie inicjatyw flagowych Strategii Europa 2020.

Komisja Europejska oparła swój program na pięciu kluczowych obszarach określonych przez Przewodniczącego J.M. Barroso w jego *Oreǳiu o stanie Unii Europejskiej* wygłoszonym w Parlamencie Europejskim we wrześniu 2010 r. Są to:

1. przewyżczanie kryzysu gospodarczego i nadanie przyspieszenia ożywieniu;
2. przywrócenie wzrostu zatrudnienia poprzez przyspieszenie reform przewidzianych w programie strategii „Europa 2020”;
3. budowanie przestrzeni wolności, sprawiedliwości i bezpieczeństwa;
4. rozpoczęcie negocjacji ws. unowocześnienia budżetu UE;
5. wzmocnienie pozycji UE na scenie światowej.

W ramach kluczowych obszarów wskazane zostały konkretne działania do podjęcia oraz problemy do rozwiązania.

III. DOKUMENTY POWIĄZANE

Brak

IV. STANOWISKO RZĄDU

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zasadniczo popiera działania zawarte w *Programie prac Komisji na rok 2011*.

Program prac KE na 2011 r. opiera się na pięciu priorytetach, spośród których dla Polski kluczowe znaczenie mają kwestie gospodarcze (walka ze skutkami kryzysu gospodarczego i kontynuacja prac nad zarządzaniem gospodarczym, przywrócenie wzrostu zatrudnienia poprzez przyspieszenie realizacji programu reform zawartego w strategii „Europa 2020”, rozpoczęcie negocjacji w sprawie nowoczesnego budżetu dla UE). Pozostałe kwestie (budowanie przestrzeni wolności, sprawiedliwości i bezpieczeństwa oraz zapewnienie UE wiodącej pozycji na arenie światowej) stanowią stałe elementy programu pracy i budowania priorytetów KE. Tak sformułowane priorytety zasługują na pozytywną ocenę. Właściwie i realistycznie identyfikują główne wyzwania stojące przed UE w nadchodzącym roku (dominacja agendy około kryzysowej).

Realizacja *Programu prac Komisji na rok 2011* będzie miała szczególne znaczenie ze względu na przypadającą w przyszłym roku polską Prezydencję.

V. UZASADNIENIE STANOWISKA RZĄDU

Program prac Komisji Europejskiej na 2011 r. jest pierwszym programem pracy KE w ramach nowego cyklu programowania, który określony został w Ramowym Porozumieniu

między Parlamentem Europejskim i KE. Na nowy cykl składają się polityczne wytyczne Przewodniczącego KE (wystąpienie „State of the Union” przedstawione przed PE 7 września br.) oraz właściwy plan prac przygotowany w toku konsultacji międzyinstytucjonalnych oraz dyskusji wewnątrz Komisji. Pozytywnym elementem nowego cyklu programowania jest wprowadzenie elementu debaty politycznej nad planami działania KE, co na pewno służyć będzie poprawie widoczności działań Komisji i ich większej legitymizacji. Stwarza też państwom członkowskim dodatkowe możliwości oddziaływania na plan pracy przed jego oficjalnym przyjęciem przez KE (poprzez PE i w ramach blisko dwumiesięcznego procesu konsultacji wewnętrznych). Poprzez uwzględnienie inicjatyw planowanych na lata 2012-2014 wprowadza elementy planowania średniookresowego, co również należy ocenić pozytywnie.

Pozytywnie oceniamy nowe zasady, według których opracowano program pracy KE na 2011 r. Wprowadzenie większego elementu debaty politycznej oraz planowania średniookresowego powinno służyć poprawie widoczności działań Komisji, lepszej legitymizacji i w rezultacie większej skuteczności. Dominacja agendy około kryzysowej i ekonomicznej w priorytetach programu prac KE wskazuje na właściwie i realistycznie identyfikowanie głównych wyzwań stojących przed UE w nadchodzącym roku.

Odnosząc się do najważniejszych projektów przewidzianych w ramach poszczególnych części Programu prac Komisji na rok 2011 Rząd RP – z perspektywy interesów RP oraz celów polskiej Prezydencji – prezentuje następującą ocenę:

Wzmocnienie zarządzania gospodarką i początek europejskiego okresu oceny

Pakiet około-kryzysowy dotyczący zarządzania gospodarczego m.in. reforma Paktu Stabilności i Wzrostu, mechanizmy nadzorcze i sankcyjne, stały mechanizm rozwiązywania kryzysów, sposób uwzględniania kosztów reformy systemów emerytalnych przy wyznaczaniu dopuszczalnego poziomu deficytu i długu publicznego w ramach PSiW, w połączeniu z perspektywą dyskusji o reformie traktatowej składać się będą na priorytetowe dossier w 2011 r. Ze względu na strategiczne znaczenie tych elementów reformy dla kierunku dalszej integracji europejskiej oraz perspektyw akcesji Polski do strefy euro należy brać aktywny udział w kształtowaniu ostatecznych rozwiązań i zabiegać o poparcie Komisji i Parlamentu dla polskich postulatów. W odniesieniu do kwestii zarządzania gospodarczego w UE KE będzie aktywnie zaangażowana w prace nad pakietem przedłożonym w październiku br. (podejście tzw. *fast track approach*). Ponadto w pierwszej połowie 2011 r. KE będzie przywiązywać dużą wagę do implementacji tzw. europejskiego semestru ekonomicznego, zakładającego większą koordynację programowania polityk budżetowych i gospodarczych państw członkowskich UE. Jest to działanie zgodne z priorytetem polskiego przewodnictwa w RUE w 2011 r. - Polska w czasie Prezydencji będzie aktywnie wspierała działania sprzyjające długoterminowej stabilności finansów publicznych, a przez to trwałemu, stabilnemu i zrównoważonemu wzrostowi gospodarczemu.

Regulacje sektora finansowego: finalizowanie reform

W zakresie regulacji sektora finansowego KE będzie kontynuować prace, mające na celu wzmocnienie stabilności finansowej w UE m. in. prace nad dyrektywą CRD IV (implementująca ustalenia Bazylejskiej Umowy Kapitałowej III), prace nad zmianami w dyrektywie w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID), dyrektywie dotyczącej wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (*Market Abuse Directive*), propozycją dotyczącą agencji *ratingowych*, a także kompletnego systemu funduszy

naprawczych. Kwestia regulacji sektora finansowego znalazła się na wstępnej liście priorytetów Polski. Polska przywiązując dużą wagę do przywrócenia stabilności finansowej, wstępnie, co do zasady, pozytywnie ocenia zaplanowane działania i będzie wspierać działania KE w tym zakresie.

KE w 2011 r. będzie przywiązywać wagę do silnej prezentacji skoordynowanego stanowiska UE na forum grupy G20. Jest to zgodne z priorytetem Polski w czasie Prezydencji w 2011 r.- Polska traktuje G20 jako ważne forum dyskusji dla dalszego wzmocnienia globalnej architektury finansowej. Prezydencja polska będzie dążyć do wypracowywania skoordynowanego, jednolitego stanowiska UE na szczycie G20, przy zachowaniu roli prezydencji jako reprezentującej UE w G20.

Inteligentny wzrost

KE zapowiada przedstawienie w 2011 r. konkretnych propozycji wynikających z inicjatyw flagowych Unia Innowacji, Mobilna Młodzież i Europejska Agenda Cyfrowa.

Polska wiąże duże nadzieje z inicjatywą flagową Europejska Agenda Cyfrowa, dlatego korzystnie należy ocenić próbę wykorzystania przez Komisję sektora TIK w stymulacji wzrostu gospodarczego. Również plany Komisji dotyczące rozwoju standardów i zwiększania interoperacyjności są mile widziane z uwagi na wysiłki w tej dziedzinie podejmowane w kraju (na rok 2011 planowane jest m.in. wydanie trzech rozporządzeń z zakresu standardów i interoperacyjności). Na danym poziomie ogólności plany Komisji w tym zakresie wydają się korzystne, szczególnie w zakresie sektora TIK, który obejmuje wiele gałęzi gospodarki, wymagają jednak dalszego doprecyzowania.

Widoczna jest duża koncentracja Komisji na tematach zawartych w Agendzie Cyfrowej, która jest strategią najbardziej horyzontalną, kosztem pozostałych inicjatyw flagowych wspomnianych w tym podpunkcie (Unia Innowacji i Mobilna Młodzież). Z dużym prawdopodobieństwem oznacza to, że agenda cyfrowa znajdzie się wysoko w hierarchii celów Komisji na następny rok. W związku z tym szybkie opracowanie dobrej jakości stanowiska Rządu do tej inicjatywy flagowej, jak również sprawna koordynacja wszystkich jej aspektów, nabierają jeszcze większego niż dotychczas znaczenia. W tym zakresie niezbędne jest zadbanie na płaszczyźnie unijnej o wsparcie rozwoju w UE zaplecza produktowego mającego na celu na celu zapewnienie skuteczności działań związanych z digitalizacją społeczeństwa przy równoczesnym rozwoju branży elektronicznej, w tym także elektroniki użytkowej w UE. W ramach Agendy Cyfrowej, UE powinna tworzyć warunki do zwiększania udziału UE w światowej produkcji przemysłu elektronicznego, w tym także elektroniki użytkowej. Bez własnej europejskiej bazy przemysłowej „high-tech hardware”, UE nie zbuduje ani nowej energetyki rozproszonej opartej na sieciach inteligentnych (smart grids), ani nowej generacji sieci NGN/NGA.

Zapowiadane uregulowanie kwestii licencjonowania ponadgranicznego i paneuropejskiego w pełni wpisuje się w polski priorytet w sprawie unowocześnienia ochrony praw nadawców i innych dostawców usług medialnych w środowisku nowych technologii. Ze względu na wysoce kontrowersyjny charakter tematu wątpliwe jest, aby Prezydencja węgierska zdołała zakończyć nawet pierwszy etap procedury legislacyjnej (KE planuje przedstawić projekt w I kwartale 2011 r.), co będzie oznaczało, że zasadniczy ciężar negocjacji spocznie na Prezydencji polskiej.

Podobnie z zadowoleniem należy odnotować zapowiedź przedstawienia w III kwartale 2011 r. komunikatu w sprawie modernizacji szkolnictwa wyższego. Problematyka ta jest bowiem jednym z głównym priorytetów Polski w zakresie edukacji i szkolnictwa wyższego.

Komunikat KE będzie dobrym punktem wyjścia do realizacji planowanych przez Polskę działań.

Dziwić może natomiast fakt, że w dokumencie nie znajduje się ani jedno odniesienie do 8. Programu Ramowego, którego zręby powstawać będą w 2011 r. Podobnie zabrakło informacji na temat planów w sprawie nowej generacji programów wspólnotowych *Uczenie się przez całe życie*, *Młodzież w działaniu*, *Kultura*, *Media*, do przedstawienia których w 2011 r. zobowiązują KE decyzje powołujące te programy do życia. Ograniczona aktywność Komisji w odniesieniu do tych kwestii w negatywny sposób może odbić się na możliwości realizacji priorytetów polskiej Prezydencji.

Rozwój zrównowagony

Polska z zadowoleniem przyjmuje informację o tym, że KE planuje w pierwszej połowie 2011 r. opublikować oczekiwaną już od dłuższego czasu Białą Księgę polityki transportowej. Z punktu widzenia Rządu RP kluczowym jest, aby postępujący proces globalizacji gospodarczej miał znaczący wpływ na sposób formułowania polityki transportowej UE. Z punktu widzenia interesów Polski istotne jest, aby w nowym dokumencie planistycznym UE w zakresie transportu znalazły odzwierciedlenie następujące kwestie: brak spójnego systemu transportowego w UE, różnice w poziomie rozwoju infrastruktury pomiędzy poszczególnymi regionami UE, konieczność dalszego rozwoju podstawowej infrastruktury transportowej, w szczególności jego części znajdującej się na transeuropejskiej sieci, obowiązek zwiększenia bezpieczeństwa w transporcie, potrzeba poprawy dostępności transportowej stanowiącej fundament dla sprawnie działającego jednolitego rynku wewnętrznego UE, niezbedność zmniejszenia negatywnego wpływu transportu na środowisko oraz konieczność kontynuacji współfinansowania projektów infrastrukturalnych ze środków UE na dotychczasowych zasadach. Ważną kwestią jest występowanie jeszcze licznych wąskich gardeł, zarówno w układzie połączeń wewnętrznych, jak i zewnętrznych. Proces ich usuwania, pomimo osiągniętego postępu, ma charakter długookresowy, przy czym państwa regionu Europy Środkowej znajdują się na wcześniejszym etapie jego zaawansowania, niż państwa Europy Zachodniej. Istotnym problemem jest także występowanie wąskich gardeł na zewnętrznych granicach UE, których usuwanie powinno być jednym z ważniejszych aspektów polityki transportowej. Przyspieszenie likwidacji barier w transporcie i ograniczeń na tych granicach uczyni UE bardziej dostępną transportowo również dla państw trzecich, co będzie stanowiło dodatkowy impuls dla szybszego rozwoju gospodarczego. Jak wynika z roboczych informacji, Biała Księga będzie opublikowana na przełomie 2010/11 r. Przyszła Prezydencja węgierska zapowiada przeprowadzenie dyskusji oraz przyjęcie konkluzji Rady w tej sprawie. Jednocześnie warto zauważyć, że debata na temat kształtu przyszłej polityki transportowej toczy się nieprzerwanie na unijnym forum od lipca 2009 r. Polska, tak samo jak pozostałe państwa członkowskie, wielokrotnie na forum Rady TTE i jej organów przygotowawczych podnosiła najistotniejsze z punktu widzenia Rządu RP kwestie. Jednocześnie Rząd RP zauważa, że w Planie Pracy KE na rok 2011 nie wskazano na opublikowanie projektu decyzji Rady UE ws. wytycznych UE w zakresie rewizji transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T), której publikacja wg harmonogramu prac KE została zaplanowana w I połowie 2011 r. Polska oczekuje na przedstawienie ww. projektu dokumentu KE, który będzie definiował przyszły kształt sieci TEN-T. Prace nad modyfikacją tej sieci rozpoczęły się w połowie 2009 roku i mają na celu stworzenie spójnego systemu transportowego wewnątrz Unii Europejskiej, umożliwiającego realizację celów polityki transportowej UE oraz stymulującego rozwój jednolitego rynku wewnętrznego. Polska wyraża przekonanie, że modyfikacja sieci TEN-T przyczyni się do eliminacji różnic gospodarczych pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi, budującymi jednolity i zintegrowany system transportowy Europy. Ze strony polskiej jest niezwykle ważne, aby

polityka w zakresie TEN-T uwzględniała konieczność: zmniejszenia luki rozwojowej pomiędzy regionami, budowę spójności gospodarczej i społecznej oraz uznanie, iż nierównomierny rozwój infrastruktury transportowej może stać się jednym z wąskich gardeł, hamujących wzrost gospodarczy, zarówno na poziomie krajowym, jak i unijnym.

W 2011 r. zapowiedziano przedstawienie wizji realizacji flagowej inicjatywy ujętej w Strategii Europa 2020 dotyczącej efektywnego wykorzystania zasobów („*Resource efficient Europe*”), jako kolejnego kroku w kierunku gospodarki niskowęglowej. KE zaproponuje działania na rzecz zwiększenia efektywności wykorzystania zasobów w obszarach takich, jak energia, transport, zarządzanie zasobami naturalnymi, rolnictwo i rybołówstwo, wskazując konieczne zmiany w politykach sektorowych w powiązaniu z propozycjami ich finansowania w nowej perspektywie finansowej. Zostaną one również wykorzystane w pracach nad formułowaniem celów i strategii ich realizacji w horyzoncie czasowym 2030 oraz 2050 r. (tzw. *2050 roadmaps*). Zapowiedziana przez Komisję intensyfikacja działań na rzecz przejścia w kierunku gospodarki efektywnie wykorzystującej zasoby stanowi realizację jednego z elementów przyjętej w 2010 r. strategii Europa 2020. W tym kontekście kluczową dla Polski kwestią jest uwzględnienie w ramach projektowanych działań zróżnicowanych uwarunkowań i potencjałów państw członkowskich. Problematyka efektywnego wykorzystania zasobów wydaje się dla Komisji Europejskiej centralnym zagadnieniem

w obszarach takich, jak energia czy ochrona środowiska. Problematyka ta nie została jednak wskazana wśród priorytetów sektorowych polskiej Prezydencji.

Obszarem szczególnego zainteresowania Komisji będzie rozwój infrastruktury oraz efektywności energetycznej, gdzie zdaniem Komisji istnieje największy potencjał dla osiągnięcia korzyści dla środowiska, gospodarki i bezpieczeństwa energetycznego. Komisja poza potrzebą kontynuacji prac na rzecz globalnego porozumienia w sprawie zmian klimatu, podkreśla wagę przygotowań do Szczytu Ziemi zaplanowanego w 2012 r. w Brazylii (*Rio+20*) oraz ewaluacji VI Ramowego Programu na rzecz Środowiska (*Sixth Environmental Action Programme* (6 EAP), które znalazły się również wśród sektorowych priorytetów polskiej Prezydencji w obszarze środowiska. Ponadto zapowiedziano przegląd strategii tematycznych na rzecz zapobiegania powstawania odpadów oraz recyklingu, a w konsekwencji zmiany w istniejącej unijnej legislacji, które w świetle obecnych trudności z wdrażaniem obowiązujących wymogów w tym obszarze, będą najprawdopodobniej stanowiły dla Polski duże wyzwanie.

Wzrost gospodarczy sprzyjający integracji społecznej (włączeniu społecznemu)

Rząd RP popiera działania Komisji na rzecz zapewnienia spójności działań i inicjatyw podejmowanych w ramach realizacji Strategii Europa 2020. W ocenie Rządu RP ważne jest wypracowanie odpowiednich zapisów gwarantujących realizację założeń zawartych w Strategii. W tej kwestii, Rząd RP opowiada się za ograniczeniem ubóstwa, wskazując iż jednym z możliwych sposobów jego ograniczenia jest włączanie do zatrudnienia jak największej liczby zdolnych do tego osób. Proces realizacji celu obniżenia ubóstwa będzie realizowany w kontekście możliwości finansowych państwa (utrzymania stabilności finansowej). Rząd RP oczekuje na przedstawienie zapowiadanej inicjatywy flagowej Komisji: „Platforma na rzecz walki z ubóstwem”. Decyzje dotyczące zarządzania Strategią będą mogły zapaść dopiero po zaprezentowaniu sposobów realizacji ww. inicjatywy flagowej oraz gdy ustalone zostaną krajowe cele w zakresie zmniejszenia ubóstwa i wykluczenia społecznego.

Rząd RP popiera działania na rzecz nowych umiejętności w nowych miejscach pracy

Rząd RP z ostrożnością podchodzi do planów Komisji w zakresie przedłożenia inicjatywy legislacyjnej w zakresie prac nad projektem dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2003/88/WE o czasie pracy z uwagi na stopień skomplikowania analizowanej materii, jak również doświadczenia wyniesione z ostatnich 5 lat. Przyczyną wcześniejszych niepowodzeń było prezentowanie przez uczestników negocjacji stanowczych i przeciwnych stanowisk. Trudno oczekiwać, aby doszło do przełomu i osiągnięcia konsensusu w tej kwestii. Jakkolwiek, Rząd RP podziela spostrzeżenia Komisji Europejskiej wyrażone w *Komunikacie Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno - Społecznego i Komitetu Regionów: Przegląd dyrektywy w sprawie czasu pracy (pierwszy etap konsultacji z partnerami społecznymi na poziomie Unii Europejskiej na podstawie art. 154 TFUE)*, widzi możliwość prowadzenia dyskusji w tym zakresie. Pytaniem otwartym jest, na ile nowym wyzwaniom można sprostać poprzez zmiany legislacyjne na poziomie wspólnotowym. W ocenie Rządu RP charakter regulacji czasu pracy (wpływ na wiele obszarów) oraz zasadniczy wpływ unijnych rozwiązań na krajowe regulacje, wymaga dużej ostrożności i uwzględnienia w dyskusji specyfiki poszczególnych państw członkowskich. Biorąc pod uwagę charakter inicjatywy Komisji tj. projekt aktu prawnego, w ocenie Rządu RP prace nad projektem dyrektywy będą kontynuowane po zakończeniu Prezydencji polskiej.

W odniesieniu do planów legislacyjnych Komisji Europejskiej dotyczących uscislenia kwestii wdrożenia dyrektywy o delegowaniu pracowników, Rząd RP pozytywnie odnosi się do wszelkich inicjatyw służących wzmocnieniu współpracy administracyjnej pomiędzy państwami członkowskimi w celu usprawnienia procesu delegowania pracowników, w tym do wprowadzenia elektronicznego systemu wymiany informacji, a w szczególności wykorzystania w tym celu systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI).

W Planie Pracy na 2011 rok Komisja zapowiedziała opublikowanie tzw. Białej Księgi dotyczącej emerytur, która stanowić będzie kontynuację rozpoczętych w dn. 7 lipca 2010 r. konsultacji w postaci „Zielonej Księgi na rzecz adekwatnych, stabilnych i bezpiecznych systemów emerytalnych w Europie (COM(2010) 365)”. W ocenie Rządu RP, biorąc pod uwagę złożoność zagadnień związanych z redakcją zapowiedzianego przez Komisję dokumentu, prace te najprawdopodobniej rozpoczną się w trakcie polskiej Prezydencji i z dużym prawdopodobieństwem będą kontynuowane po jej zakończeniu.

W opinii Rządu RP, z dotychczas dostępnych informacji wynika, iż problemy związane z wdrażaniem dyrektywy 2003/41/WE w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (tzw. dyrektywa IORP) nie wzbudzają szczególnych wątpliwości wśród państw członkowskich. W tej sytuacji zapowiedziane przez Komisję prace nad przeglądem dyrektywy mogą zostać zakończone już w I połowie 2011 r. Jakkolwiek biorąc pod uwagę np. plan prac przyjęty przez Prezydencję węgierską, prace te mogą ulec opóźnieniu, w konsekwencji ich kontynuacja oraz prawdopodobnie zakończenie nastąpi podczas polskiej Prezydencji.

Wykorzystanie potencjału jednolitego rynku dla potrzeb wzrostu gospodarczego

W części dotyczącej rynku wewnętrznego Komisja Europejska uznała, że dalsza integracja w tym obszarze jest niezbędna, podkreślając, że bez dobrze funkcjonującego jednolitego rynku europejskiego, trudno będzie UE osiągnąć wysoki stopień rozwoju i tworzenia nowych miejsc pracy. Głównym celem wzmocnienia rynku wewnętrznego ma być wsparcie funkcjonowania małych i średnich przedsiębiorców. W konsekwencji Komisja wskazała na trzy obszary, które powinny być przedmiotem prac legislacyjnych: poprawa legislacji dotyczącej zamówień publicznych, umów koncesyjnych zawieranych z władzami publicznymi oraz zarządzania transgranicznym odzyskiwaniem długów.

Rynek wewnętrzny jest jednym z priorytetów polskiej prezydencji w UE, jednakże dotychczas nie określono szczegółowych działań w tym zakresie. Wydaje się, że proponowane przez Komisję inicjatywy legislacyjne mogą uzyskać poparcie Polski, jednakże trudno uznać je za kluczowe działania dla polskiej prezydencji. Działania zaproponowane przez KE w planie pracy na 2011 r. w niewystarczającym stopniu wykorzystują potencjał rynku wewnętrznego na rzecz wzrostu gospodarczego. W kontekście wychodzenia gospodarki unijnej z kryzysu i szukania nowych możliwości stymulacji wzrostu gospodarczego, propozycje działań KE powinny się odnosić do znacznie szerszego spektrum obszarów. W tabeli działań nie zostały uwzględnione inicjatywy szczególnie istotne w kontekście generacji wzrostu gospodarczego, takie jak handel elektroniczny w ramach sektora cyfrowego. Zabrakło również propozycji dotyczących strategicznych obszarów, takich jak infrastruktura podstawowa (propozycji pozwalających na wyrównanie wewnętrznego rozwoju UE) i nowe źródła wzrostu (propozycji mających na celu budowanie przewagi konkurencyjnej UE).

Wątpliwości budzi stosunek planu pracy KE na 2011 r. do Single Market Act (SMA, opublikowany również 27.10.2010 r.), który stanowi stosunkowo długą listę planowanych / możliwych inicjatyw KE w zakresie rynku wewnętrznego nie zawsze zintegrowanych z planem pracy na 2011 r. Idea konsultacji społecznych nad SMA (do lutego 2011 r.) wprowadza element niewiadomej co do ostatecznego kształtu planu pracy KE na 2011 r. Skala możliwych inicjatyw wynikających ze SMA i ich horyzontalny charakter oraz waga dla UE mogą mieć dominujące znaczenie na agendzie w przyszłym roku, w istotnym zakresie kontrybuując do realizacji takich celów jak wzrost gospodarczy i tworzenie nowych miejsc pracy.

W obszarze „Ochrony konsumentów” w IV kwartale 2011 r. Komisja Europejska planuje wyjść z inicjatywą legislacyjną dotyczącą procedur pozasądowego rozstrzygania sporów (ADR), do tej pory działalność KE w tym zakresie ograniczała się do wydawania rekomendacji. „Wstępna Lista Priorytetów Polskiego Przewodnictwa w Radzie w II połowie 2011 r.” nie ujęła tej propozycji KE jako priorytetu. Inicjatywa ta zbieżna jest jednak z prowadzonymi przez Polskę działaniami w ramach ochrony konsumentów. W dokumencie „Polityka Konsumencka na lata 2010–2013” wskazano, że pożądane wydaje się dążenie do poszukiwania rozwiązań prawnych, których celem byłoby spopularyzowanie procedury ADR. Ponadto Polska zamierza kontynuować rozwój systemów pozasądowego rozstrzygania sporów poprzez informowanie i zachęcanie jednostek do składania aplikacji do Komisji Europejskiej.

Pod koniec 2011 r. Komisja Europejska planuje przestawić komunikat podsumowujący prowadzone w 2010 r. konsultacje w zakresie dochodzenia roszczeń zbiorowych przez konsumentów w sporach z przedsiębiorcami oraz przedstawiający założenia przyszłej polityki w tym zakresie. Kwestia roszczeń zbiorowych nie została uznana jako priorytet Prezydencji polskiej, aczkolwiek Polska jest zainteresowana wprowadzeniem wspólnotowej regulacji dotyczącej tego zagadnienia.

Komisja Europejska, w ramach działań polegających na zmniejszeniu biurokracji, zamierza podjąć działania w zakresie zwiększenia koordynacji podatkowej w Unii Europejskiej. W szczególności Komisja Europejska zamierza przedłożyć projekt Dyrektywy w zakresie Wspólnej Skonsolidowanej Podstawy Opodatkowania (CCCTB). W odniesieniu do tej zapowiedzi zwrócić należy uwagę, iż Polska brała aktywny udział w pracach nad wspólną skonsolidowaną podstawą opodatkowania osób prawnych i pozostaje otwarta wobec inicjatywny mającej na celu przedstawienie konkretnych propozycji legislacyjnych. Z uwagi jednak na fakt, że brak jest szczegółowych informacji na temat kształtu przyjętych przez KE rozwiązań, stanowisko Polski w sprawie regulacji zawartej w propozycji Dyrektywy CCCTB przedstawione zostanie po jej opublikowaniu.

Kwestia podatku VAT nie znalazła się na wstępnej liście priorytetów Polski w czasie jej Prezydencji w 2011 r., niemniej jednak KE ma zamiar w IV kw. 2011 r. przedstawić przyszłą strategię w zakresie VAT. Jej celem będzie przezwyciężenie słabości obecnego systemu, jego modernizacja i uproszczenie, tak aby zmniejszyć obciążanie i bariery dla przedsiębiorstw. Na obecnym etapie propozycja KE, zmierzająca, w szczególności dla ułatwienia działalności gospodarczej, może zyskać poparcie Polski.

Polska z zadowoleniem przyjmuje informację o planowanej publikacji tzw. pakietu lotniskowego, który ma przyczynić się do bardziej optymalnego wykorzystania unijnych portów lotniczych za pomocą poprawy konkurencyjności, ochrony środowiska oraz praw pasażera w sektorze lotniczym. Wedle zapowiedzi pakiet będzie składał się z komunikatu KE oraz wniosków w sprawie rewizji czterech aktów prawnych dotyczących obsługi naziemnej w portach lotniczych, slotów i hałasu oraz nowy projekt o przepustowości portów lotniczych. Wydaje się, że z punktu widzenia Rządu RP za najważniejszy należało będzie traktować projekt dyrektywy w sprawie obsługi naziemnej w portach lotniczych.

Realizowanie programu działań na rzecz obywateli: wolność, bezpieczeństwo, sprawiedliwość

Polska z zadowoleniem odnosi się do kierunków prac wyznaczonych przez Komisję Europejską na rok 2011, które są zgodne z zapisami Programu Sztokholmskiego.

Polska z zadowoleniem odnosi się do inicjatyw, które Komisja Europejska wskazała jako strategiczne w części dotyczącej wymiaru sprawiedliwości. Zarówno przedstawienie instrumentu prawnego w zakresie prawa umów, jaki i podjęcie działań w celu wzmocnienia praw ofiar oraz zagwarantowania minimalnych standardów proceduralnych w trakcie postępowań karnych, zostały uznane za kwestie priorytetowe, nad którymi Polska chciałaby się skupić sprawując Prezydencję w Radzie UE.

W części dotyczącej spraw wewnętrznych Polska również uznaje wagę inicjatywy dotyczącej budowy systemu entry/exit, która wpisuje się w jeden z polskich priorytetów dotyczących ochrony i zarządzania granicami zewnętrznymi UE, prace nad tym projektem na pewno jednak nie zakończą się w czasie Polskiej Prezydencji. Polska sceptycznie odnosi się jednak do kolejnego projektu wskazanego przez KE jako priorytetowy, czyli podjęcia prac związanych z tworzeniem Programu Rejestrowania Podróżnych (ang. Registered Travellers Programme). Uważamy, iż nie należy równocześnie rozpoczynać prac nad trzema wielkoskalowymi projektami teleinformatycznymi (entry/exit, EUROSUR, Program Rejestrowania Podróżnych), gdyż stanowi to ogromne obciążenie. Należy także zaznaczyć, iż do 2013 roku będą jeszcze trwały prace nad uruchomieniem Systemu Informacji Schengen (SIS II). Polska popiera prace związane ze zwalczaniem korupcji w Państwach Członkowskich. Konieczne jest jednak zwrócenie uwagi na działania odnoszące się do konfiskaty i odzyskiwania mienia. Polska uznaje tę kwestię za istotną, jest ona jednak wrażliwa i trudna, gdyż w Polsce nie istnieją rozwiązania, które regulowałyby te zagadnienia w sposób systemowy.

Komisja Europejska zamierza się również skoncentrować na działaniach związanych z ochroną cywilną, zapobieganiu katastrofom naturalnym. Będzie to wymagało od Polski podjęcia decyzji, w jaki sposób będzie ona procedowała nad tymi kwestiami sprawując przewodnictwo w Radzie UE. Polska popiera działania związane z implementacją artykułu 222 TFUE, zwanego klauzulą solidarności, dotyczącego wzajemnej pomocy w razie ataku terrorystycznego, klęski żywiołowej, czy katastrofy spowodowanej przez człowieka.

Europa w świecie: wzmocnienie pozycji UE na scenie światowej

Zmiany traktatowe, które weszły w życie pod koniec 2009 r. zmodyfikowały zasady podziału kompetencji pomiędzy instytucjami UE w zakresie stosunków zewnętrznych UE, powierzając je w znacznej mierze Wysokiej Przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i podległej jej Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, która, po okresie przejściowym w 2010 r., powinna rozpocząć swoje działanie z początkiem 2011 r. Rząd RP z zadowoleniem przyjmuje deklarację Komisji Europejskiej o ścisłej współpracy z nowymi strukturami ESDZ, a także zapewnienie Komisji o jej zaangażowaniu w tworzenie spójnej i skutecznej polityki zagranicznej UE poprzez koordynowanie z ESDZ działań z zakresu jej kompetencji posiadających wymiar zewnętrzny, tj. przykładowo handel, rozszerzenie, pomoc humanitarna.

W 2011 r. zostaną wypracowane rozwiązania proceduralne w dziedzinie reprezentacji zewnętrznej. Zgodnie z Traktatem z Lizbony, Polska stoi na stanowisku, że w obszarze Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa Unię reprezentuje Wysoka Przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa. Nie stoi to w sprzeczności do postulowanej przez Polskę idei czynnego udziału ministrów spraw zagranicznych w pracach Rady ds. Zagranicznych jako specjalnych wysłanników Wysokiej Przedstawiciel.

Rząd RP stoi na stanowisku, że w pozostałych sprawach, na poziomie politycznym powyżej urzędniczego szczebla szefa delegatury UE, niezbędna jest współpraca Prezydencji oraz Komisji i reprezentacja łączna tych dwóch podmiotów. Współpraca ta nie powinna wpływać na podział kompetencji między państwa członkowskie a Unię, ale powinna być z nim skorelowana. Tym samym, ani Komisja, ani państwa członkowskie nie powinny doprowadzić do sytuacji, w której działając niezależnie i równoległe poddają w wątpliwość spójność stanowiska Unii.

Polska stoi na stanowisku, że zadanie reprezentowania Unii na poziomie ambasadora powinno spoczywać, zgodnie z art. 221 TFUE, na delegaturach Unii w państwach trzecich i przy organizacjach międzynarodowych. Delegatury podlegają bezpośrednio Wysokiej Przedstawiciel oraz działają w ścisłej współpracy z misjami dyplomatycznymi i konsularnymi państw członkowskich (art. 35 TUE), co powinno stanowić podstawę do rozwijania współpracy między delegaturą (pracownikami Komisji i ESDZ) a placówką Prezydencji, szczególnie w zakresie kompetencji mieszanych oraz kompetencji wspierających i koordynujących. Należy jak najszybciej ustanowić mechanizmy takiej współpracy zapewniające dobrą koordynację wewnętrzną.

Ponadto, status UE na forum organizacji międzynarodowych jest różny. Tam gdzie UE nie jest pełnoprawnym członkiem, reprezentację zapewnia nadal państwo członkowskie sprawujące prezydencję.

Na forum organizacji międzynarodowych o charakterze gospodarczym (OECD, WIPO, UNIDO, ONZ w zakresie tematyki gospodarczej) poruszane są tematy wchodzące w zakres kompetencji wyłącznych i dzielonych UE: handel, polityka przemysłowa, przedsiębiorczość, innowacje, transport, zmiany klimatu (sytuacja, w której agenda danego spotkania dotyczyć będzie jedynie kompetencji niewyłącznych lub tylko wyłącznych UE będzie bardzo rzadko spotykana). Reprezentacja powinna być wspólna, czyli Prezydencja wraz z KE lub ESDZ. Podobnie rzecz się ma z organizacją spotkań koordynacyjnych, które powinna prowadzić prezydencja rotacyjna.

W kwestiach wyłącznie handlowych reprezentację na zewnątrz zapewnia KE.

Wspólna Polityka Handlowa

Brak jest kontrowersyjnych zapisów w tej części. Sektor małych i średnich przedsiębiorstw stanowi podstawę zarówno europejskiej jak i polskiej gospodarki, dlatego wspieranie jego ekspansji na rynki państw trzecich poprzez wprowadzenie specjalnych instrumentów ocenić należy pozytywnie. Odnotowujemy także propozycję KE dotyczącą przedstawienia wniosku ustawodawczego dotyczącego instrumentu UE mającego poprawić dostęp do rynku zamówień publicznych w krajach rozwiniętych i krajach o dużych gospodarkach wschodzących w drodze realizacji naszych międzynarodowych zobowiązań.

Należy odnotować, iż w obszarze wspólnej polityki handlowej KE wskazała priorytety zgodne z polskimi postulatami w trakcie naszego przewodnictwa w Radzie UE. Podobnie jak KE Polska również uważa, iż w obszarze WPH jednym z najważniejszych zagadnień w 2011 r. będzie przełamanie impasu w negocjacjach Rundy Doha WTO, zwłaszcza w kontekście konferencji ministerialnej WTO pod koniec 2011 r. Podobnie jak KE uważamy, że należy dążyć do zacieśniania relacji ze strategicznymi partnerami UE. Dlatego tak ważne będą negocjacje dotyczące porozumień o wolnym handlu, jak również finalizacja procesu akcesyjnego Rosji do WTO. Odnotowujemy także propozycję KE dotyczącą potrzeby prac nad nowym rozporządzeniem ws. Generalnego Systemu Preferencji (GSP) poruszoną w kontekście zrównoważonego rozwoju. Zwracamy jednak uwagę na kwestie właściwego doboru środków handlowych, jak i zakresu towarowego proponowanego przez Komisję Europejską w zakresie nowego systemu GSP, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, iż w przeszłości propozycje KE budziły wątpliwości Rządu RP, np. odnośnie do przyznania GSP dla Pakistanu. W naszej ocenie w planie pracy KE zabrakło odniesienia do coraz częściej stosowanych przez partnerów UE protekcyjnych środków polityki handlowej. Polska będzie postulowała wypracowanie strategii działania przez UE na rzecz ograniczenia i/lub wycofywania ww. środków w relacjach handlowych.

Rozszerzenie UE, polityka sąsiedztwa, polityka rozwojowa i pomoc humanitarna

Rząd RP w pełni popiera dalsze stosowanie przez KE zasady warunkowości w procesie rozszerzenia, ze szczególnym uwzględnieniem respektowania rządów prawa w państwach kandydujących i chcących kandydować do UE. Takie podejście gwarantuje odpowiednią jakość procesu rozszerzania UE oraz potrzebny poziom przygotowania kandydatów do spełnienia wymogów pełnego członkostwa. Opublikowana w listopadzie 2010 r. strategia rozszerzenia jest ważnym dokumentem wskazującym na korzyści z rozszerzenia, określającym zadania do wykonania, podkreślającym potrzebę dokładnego monitorowania postępu państw kandydujących oraz wskazującym na wyzwania w procesie rozszerzenia. Polska oczekuje na przygotowanie opinii w sprawie wniosku Serbii o członkostwo w Unii Europejskiej. Opinia ta będzie mieć istotne znaczenie w podjęciu decyzji w sprawie ewentualnego przyznania Serbii statusu kandydata i rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych z tym państwem. Polska zwraca uwagę na istotną rolę Komisji Europejskiej w ocenie stopnia wypełnienia przez Czarnogórę i Albanii priorytetów, które, w opiniach przedstawionych przez KE w listopadzie 2010 r., powinny zostać zrealizowane, by państwa te mogły rozpocząć negocjacje akcesyjne. Polska dostrzega znaczenie przedstawionej przez KE rekomendacji, by przyznać Czarnogórze status państwa kandydującego do UE. Rząd RP oczekuje na zajęcie się kwestią ewentualnego otwarcia nowych negocjacji w zależności od rozwoju sytuacji w indywidualnych przypadkach.

Rząd RP zgadza się z oceną Europejskiej Polityki Sąsiedztwa jako istotnego mechanizmu przybliżającego państwa sąsiadujące do Unii Europejskiej. Polska postrzega realizację celów Europejskiej Polityki Sąsiedztwa, w tym przede wszystkim Partnerstwa Wschodniego, nie tylko jako sposób zapewnienia rozwoju stabilnego i bezpiecznego obszaru sąsiedztwa Unii

Europejskiej, ale zwłaszcza jako kluczowy instrument długofalowego zbliżania państw Europy Wschodniej do Unii Europejskiej, w istotny sposób wspomagający realizację ich europejskich aspiracji. W tym kontekście Rząd RP oczekuje, że trwający przegląd Europejskiej Polityki Sąsiedztwa, zapoczątkowany w 2010 r., doprowadzi do przedłożenia przez Komisję Europejską ambitnych propozycji dotyczących reformy tej polityki w zapowiadany na I połowę 2011 r. Komunikacie Komisji, w tym doprowadzi do przedstawienia państwom sąsiedztwa ambitnej, lecz zdywersyfikowanej, oferty dalszej integracji ekonomicznej i współpracy politycznej z Unią Europejską, przy maksymalnych ułatwieniach dla mobilności, uwzględniającej odmienne oczekiwania i wyzwania dotyczące wschodniego i południowego sąsiedztwa. Rząd RP oczekuje również, że dorobek mechanizmów regionalnych, takich jak Partnerstwo Wschodnie i Unia dla Śródziemnomorza, będzie w pełni respektowany w tym procesie i przyjmuje z zadowoleniem deklarację Komisji Europejskiej w tej kwestii.

Nowoczesny budżet dla przyszłej Europy

W planie pracy KE w 2011 r. ważną rolę odgrywać będzie dyskusja o wieloletnich ramach finansowych, połączona z debatą o poszczególnych politykach (WPR i polityka rybacka, polityka spójności, polityka badawczo-rozwojowa, przegląd polityki sąsiedztwa i polityki rozwoju) i instrumentach finansowych (m.in. EFRR, Fundusz Spójności, EFS, program ramowy). Komisja zapowiada ambitną propozycję i lepszą synergię budżetu z realizacją strategii Europa 2020. Dla Polski debata ta będzie miała charakter strategiczny, na lata determinując warunki rozwoju kraju. Otwartym pozostaje pytanie o wpływ rozstrzygnięć grudniowej Rady Europejskiej na kalendarz prac zaproponowany przez Komisję (publikacja komunikatu w czerwcu 2011 r.). Polska powinna popierać ustalony tryb prac i kierunek zaproponowany przez Komisję, zapobiegając wszelkim ustaleniom pomiędzy państwami członkowskimi (zwłaszcza liczbowym), które mogłyby determinować kształt propozycji KE. Równocześnie Polska może jednak poprzeć wcześniejsze przedstawienie propozycji Komisji, np. w lutym lub marcu 2011 r.

Ocena skutków gospodarczych, budżetowych, społecznych oraz prawnych

Konsekwencje gospodarcze, budżetowe, społeczne oraz legislacyjne propozycji Komisji Europejskiej będą mogły zostać określone dopiero w odniesieniu do poszczególnych inicjatyw, po ich przedstawieniu przez Komisję Europejską, w ramach stanowisk Rządu przygotowywanych przez właściwe instytucje.

VI. STANOWISKO PARTNERÓW SPOŁECZNYCH

Projekt stanowiska Rządu nie był poddawany uzgodnieniom z partnerami społecznymi. Konieczne będzie natomiast przeprowadzenie przez właściwe ministerstwa i urzędy centralne konsultacji społecznych w odniesieniu do poszczególnych propozycji legislacyjnych i pozalegisłacyjnych, które zostały uwzględnione w *Programie prac Komisji na rok 2011*.

VII. WNIOSKI

Struktura (a także liczba przewidywanych inicjatyw – 25/40 inicjatyw strategicznych) wskazuje na priorytet zadań ekonomicznych w pracach Komisji Europejskiej w 2011 roku. Należy zadbać jednak o właściwe proporcje pomiędzy inicjatywami służącymi „inteligentnemu” wzrostowi gospodarczemu a wzrostowi „zrównoważonemu” i

„inkluzywnemu”. W praktyce najbardziej skuteczne będą instrumenty o charakterze legislacyjnym, a te dominują po stronie inicjatyw o charakterze społecznym i środowiskowym, nie zawsze wzmacniając wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy.

Z punktu widzenia programu przyszłej Prezydencji i wstępnie zidentyfikowanych priorytetów przez Polskę, Plan pracy KE:

- Stanowi dobrą podstawę do realizacji priorytetu Wieloletnie Ramy Finansowe (o ile decyzje grudniowej Rady Europejskiej nie zmodyfikują obranego kierunku prac);
- Nie stanowi jasnej odpowiedzi na rolę Polski w prowadzeniu dyskusji w licznych inicjatywach dotyczących pakietu finansowego, ponieważ ich publikacja zaplanowana została na I połowę 2011 r. (kumulacja w związku z wiosenną RE), chyba że prezydencja węgierska nie będzie w stanie dokonać postępu w tych sprawach; Wskazana ocena na ile Polska może mieć szanse zamykania poszczególnych inicjatyw;
- Nie daje jasnej odpowiedzi w sprawie intencji działań KE w zakresie rynku wewnętrznego w 2011 r.; w tym zakresie kluczowe znaczenie będzie miała dyskusja i ostateczne decyzje w sprawie Single Market Act;
- Jest dobrą podstawą do zwiększonej aktywności Polski w zakresie wdrażania inicjatywy flagowej „Europejska Agenda Cyfrowa”. Wskazane jest przyspieszenie prac nad stanowiskiem Rządu do strategii oraz intensyfikacja aktywności Polski w gremiach zajmujących się dookreśleniem priorytetowych działań w ramach Agendy (np. w grupie wysokiego szczebla ds. Europejskiej Agendy Cyfrowej);
- Wskazuje na problem jakim może być zapowiedź podjęcia inicjatywy legislacyjnej dot. zmiany dyrektywy o czasie pracy. Komisja wskazuje na konieczność rewizji dyrektywy w odniesieniu do zmieniających się realiów na rynku pracy. Prace z dużym prawdopodobieństwem będą się toczyły podczas polskiej Prezydencji, z uwagi na dotychczas prezentowane sceptyczne stanowisko Rządu RP wobec propozycji Komisji, wskazane wydaje się rozważenie ewentualności uelastycznia stanowiska Polski w tym zakresie bądź zmiany harmonogramu prac KE.
- Nie stanowi podstawy do bezpośredniego promowania kapitału intelektualnego jako priorytetu; należy rozważyć pośrednie jego wprowadzenie poprzez aktywne prace nad treścią planowanych przez KE komunikatów np. komunikat w sprawie modernizacji szkolnictwa wyższego;
- Nie daje dostatecznej podstawy do dyskusji o zewnętrznym wymiarze polityki energetycznej; liczne inicjatywy KE planowane w 2011 r. koncentrują się raczej na wewnętrznych aspektach polityki energetycznej, w tym poprawie efektywności energetycznej i niskoemisyjności;
- W zakresie spraw wewnętrznych wskazuje na plany podjęcia kilku trudnych kwestii, co wymaga szczególnej ostrożności ze strony Polski jako Prezydencji: rozpoczęcie pracy nad Programem Rejestrowania Podróżnych, czy europejskim systemem przekazywania danych PNR, do czego Polska odnosi się sceptycznie. Problemem może okazać się również projekt nowych ram prawnych w zakresie ochrony danych osobowych, gdyż stanowi to bardzo wrażliwy temat dla Parlamentu Europejskiego..
- Prezentuje mało ambitne działania KE dotyczące Partnerstwa Wschodniego (roczny pakiet w sprawie EPS), które będą opublikowane w związku ze szczytem PW podczas prezydencji węgierskiej; jedyną przestrzeń w zakresie priorytetu PW tworzy połączenie jej z dyskusjami w kwestiach sektorowych (m.in. debata o wieloletnich ramach finansowych, niemniej podczas polskiej prezydencji nie zapadną wiążące decyzje dotyczące podziału środków);

Istnieje ryzyko proceduralnego ulokowania polskiej Prezydencji jako prezydencji przejściowej pomiędzy węgierską i duńską, które mają dosyć jasny i precyzyjny pakiet spraw do zamknięcia. Trudne może być w związku z tym budowanie spójnego scenariusza (narracji) polskiej Prezydencji. Z tego względu należy wskazać inicjatywy możliwe do zamknięcia podczas polskiej Prezydencji oraz zakomunikować KE listę aktów, których realizacja jest dla Polski szczególnie istotna, także spoza listy strategicznych inicjatyw. Taka lista powstanie poprzez analizę integralnej części *Programu prac Komisji na rok 2011*, którą stanowi aneks zawierający listę inicjatyw legislacyjnych oraz pozalegisacyjnych i zostanie odzwierciedlona w przygotowywanej przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych aktualizacji *Wstępnej listy priorytetów polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r.*

.....

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu

.....